

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Запорізькій області
Слідчий відділ

вул. Олександрівська, 62, м. Запоріжжя, 69011, тел./факс (061) 225-26-98
www.ssbu.gov.ua, e-mail: usbu_zap_sv@sbu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001556

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Запоріжжя

«17» липня 2023 року

Старший слідчий 2-го відділення слідчого відділу Управління СБ України в Запорізькій області старший лейтенант юстиції Щербіна Марія Геннадіївна, розглянувши матеріали кримінального провадження №12022080000000098, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 08.03.2022, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Агмерзоева Зелімхана Мауловича,
12.04.1978 року народження, громадянина
російської федерації, росіянина, уродженця
с. Кічкіно Заветинського району
Ростовської області СРСР, командир 3-ї
роти «полк полиции ФГКУ «УВО ВНГ
россии по Чеченской Республике»,
зареєстрований: Чеченська Республіка,
Шовківський район, Каргалінська станиця,
проживає: Чеченська Республіка,
Гудермеський район, с. Джалка, вул. імені
Амхата Делімханова, буд. 17, який не є
особою, щодо якої здійснюється особливий
порядок кримінального провадження,
передбачений ст. 480 КПК України, раніше
не судимого,

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України – жорстоке поводження з військовополоненими та цивільним населенням, інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними

договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Зміст підозри:

Громадянин російської федерації Агмерзосв Зелімхан Маулович, підозрюється у тому, що у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 17.10.2022, перебуваючи у складі збройних формувань російської федерації (далі за текстом – рф), а саме будучи військовослужбовцем підрозділу «полка полиции Федерального государственного казенного учреждения «Управления вневедомственной охраны войск национальной гвардии российской федерации по Чеченской Республике» (далі за текстом – ФГКУ «УВО ВНГ россии по Чеченской Республике»), які всупереч норм міжнародного права перебувають на території України з метою її окупації, перебуваючи у с. Плоторodne та прилеглих населених пунктах Мелітопольського району Запорізької області, територія якого знаходиться під тимчасовою окупацією рф, обіймаючи посаду командира 3-ї роти «полк полиции ФГКУ «УВО ВНГ россии по Чеченской Республике», використовуючи з метою конспірації та ухилення від кримінальної відповідальності позивний «Добрый», діючи умисно, в порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України та які є обов'язковими для рф, оскільки є ратифікованими її повноважними органами влади, з власних ідеологічних мотивів, діючи за попередньою змовою з невстановленими представниками збройних формувань рф, з метою впровадження та реалізації політики держави-агресора та особистого збагачення, реалізуючи заздалегідь розроблений невстановленою під час досудового розслідування особою злочинний план, здійснював систематичні акти залякування цивільного населення, шляхом затримання та викрадення мешканців Мелітопольського району Запорізької області, з подальшим застосування до останніх актів насильства, а також вимагання грошових коштів.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, у вчиненні якого підозрюється Агмерзосв Зелімхан Маулович.

З 19 лютого 2014 року представниками рф розпочато збройне вторгнення збройних сил рф, приховане твердженням керівників рф про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту рф та іншими підрозділами збройних сил рф здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року рф оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно з цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та збройних сил

рф представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих рф, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом — «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську — терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом — «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і до нині.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей. Датою початку тимчасової окупації рф окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими рф з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими рф (зокрема окупаційною адміністрацією рф) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, збройні сили рф, інші збройні формування рф та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку рф, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти рф) та ін.»).

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією рф проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, що набрала чинності для України 24.08.1991, територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника, окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

До моменту досягнення загального миру після припинення військових дій; або, у випадку збройного конфлікту неміжнародного характеру – до досягнення мирного врегулювання міжнародне гуманітарне право продовжує застосовуватися на всій території воюючих держав або, у випадку внутрішніх конфліктів, на всій території, яка знаходиться під контролем сторони, незалежно від того, чи відбуваються там фактичні бойові дії.

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент рф володимир путін та інші невідомі під час досудового розслідування представники влади рф, діючи всупереч вимогам п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, та віддали відповідні накази на вторгнення підрозділів збройних сил рф на територію України з метою її незаконного збройного захоплення та подальшої військової окупації.

24.02.2022, на виконання вищевказаних наказів, військовослужбовці збройних сил рф, шляхом збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій та цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та

Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, після чого здійснили військову окупацію частини території України, в тому числі Мелітопольського району Запорізької області, який було захоплено наприкінці лютого 2022 року.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом - Закон №1207-VII), тимчасово окупована російською федерацією територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація російською федерацією територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для РФ жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території.

Тимчасово окупованою територією, відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону №1207-VII, є частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Відтак, наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України №309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією» вся територія Мелітопольського району внесена до вказаного переліку територіальних громад, розташованих в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), та станом на час повідомлення про підозру перебуває у ньому.

Після повної окупації території Мелітопольського району Запорізької області, представниками збройних формувань РФ фактично було узурповано всі владні повноваження на цій тимчасово окупованій території шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого

самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності територіальних громад, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення на захоплених територіях, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного і психологічного впливу до окремих категорій суспільства, в тому числі шляхом незаконного позбавлення волі діючих представників органів державної влади України та місцевого самоврядування, а також осіб з активною громадянською позицією.

Разом з тим, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 01.04.2022, представниками збройних формувань рф всупереч установленого Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими діючими нормативно-правовими актами порядку, цілеспрямовано було створено окупаційну адміністрацію рф – «воєнно-громадянську адміністрацію Мелітопольського району», з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території Мелітопольського району Запорізької області та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

Положеннями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону №1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація рф, це сукупність державних органів і структур рф, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних рф самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до приписів ч. 1 ст. 3 Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто hors de combat* унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поведуться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно цивільних осіб, які пов'язанні з насиллям над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури; захоплення заручників; наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження; засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні.

Згідно зі ст. ст. 31-33 вказаної Конвенції жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під

захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Відповідно до ст. 34 зазначеної Конвенції захоплення заручників забороняється.

Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Пограбування забороняються.

Репресалії стосовно осіб, які перебувають під захистом, та їхнього майна забороняються.

Відповідно до приписів ст. 147 зазначеної Конвенції серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Крім того, згідно з приписами ч. 2 ст. 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року, цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Також, відповідно до ст. 1 Міжнародної конвенції про захист усіх осіб від насильницьких зникнень від 20 грудня 2006 року встановлено, що ніхто не може піддаватися насильницькому зникненню. Жодні виключні обставини, якими б вони не були, чи то стан війни або загроза війни, внутрішня політична нестабільність чи інший надзвичайний стан, не можуть слугувати виправданням насильницького зникнення.

Відповідно до ст. 2 зазначеної Конвенції насильницьким зникненням вважається арешт, затримання, викрадення чи позбавлення волі в будь-якій іншій формі представниками держави чи особами або групами осіб, які діють з дозволу, за підтримки чи за згодою держави, при подальшій відмові визнати

факт позбавлення волі або приховування даних про долю чи місцезнаходження зниклої особи, унаслідок чого цю особу залишено без захисту закону.

Згідно зі ст. 5 цієї Конвенції широкопоширена чи систематична практика насильницьких зникнень є злочином проти людства, як його визначено в застосовному міжнародному праві, і тягне за собою наслідки, що передбачені таким застосовним міжнародним правом.

Відповідно до положень ст. 6 вказаної Конвенції кожна держава-учасниця вживає необхідних заходів для притягнення до кримінальної відповідальності принаймні:

а) будь-якої особи, яка вчиняє акт насильницького зникнення, наказує, підбурює чи спонукає вчинити його, учиняє замах на його вчинення, є його пособником чи бере участь у ньому;

б) начальника, який:

i) знав, що підлеглі, які знаходяться під його реальною владою та контролем, скоювали або мали намір учинити злочин насильницького зникнення, або свідомо проігнорував очевидну інформацію, що свідчить про це;

ii) ніс реальну відповідальність та здійснював реальний контроль стосовно діяльності, з якою був пов'язаний злочин насильницького зникнення, а також який

iii) не вжив усіх необхідних і розумних заходів у рамках його повноважень з метою недопущення або припинення вчинення акту насильницького зникнення або для передачі цього питання до компетентних органів для розслідування та кримінального переслідування;

с) викладений вище підпункт «b» застосовується без шкоди для відповідних суворіших норм про відповідальність, застосовних у міжнародному праві до військового командира чи особи, яка фактично здійснює функції військового командира.

Жодні наказ або розпорядження, що походять з державного, цивільного, військового чи іншого органу, не можуть слугувати виправданням злочину насильницького зникнення.

Крім того, згідно з приписів ст. 75 Додаткового протоколу до Женевської конвенції від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року, Тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження; майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

- а.1) вбивство;
- а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні;
- а.3) тілесні покарання;
- а.4) каліцтво;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

- с) взяття заручників;
- д) колективне покарання; і
- е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

3. Будь-яка особа, що піддається арешту, затриманню або інтернуванню за дії, пов'язані зі збройним конфліктом, має бути невідкладно проінформована зрозумілою їй мовою про причини вжиття таких заходів, за винятком випадків арешту або затримання за кримінальні правопорушення. Такі особи повинні бути звільнені у найкоротший строк і в будь-якому разі, як тільки обставини, що виправдовують арешт, затримання чи інтернування, стали недійсними.

Частиною 6 цієї статті передбачено, що особи, які піддаються арешту, затриманню чи інтернуванню з причин, пов'язаних зі збройним конфліктом, користуються захистом, передбаченим цією статтею, до їх остаточного звільнення, репатріації чи влаштування навіть після закінчення збройного конфлікту.

Також, згідно з приписів ч.ч. 1,3 ст. 87 Додаткового протоколу до Женевської конвенції від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року, сторони, що перебувають у конфлікті, повинні вимагати від воєнних командирів, оскільки це стосується осіб, які входять до складу підлеглих їм збройних сил, та інших підлеглих їм осіб, щоб вони не допускали порушень Конвенцій (995_151, 995_152, 995_153, 995_154) і цього Протоколу і, в разі потреби, перепиняли ці порушення та повідомляли про це компетентні власті. Більше того, сторони, що перебувають у конфлікті, повинні вимагати від кожного командира, який знає про те, що його підлеглі чи інші особи, що перебувають під його контролем, мають намір вчинити або вчинили порушення Конвенцій (995_151, 995_152, 995_153, 995_154) або цього Протоколу, вжиття необхідних заходів щодо запобігання подібним порушенням Конвенцій або цього Протоколу і, за потреби, щодо порушення дисциплінарного чи кримінального переслідування проти тих, хто вчинив такі порушення.

Зокрема, рф ратифікувала Конвенцію проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання, беручи зобов'язання згідно зі Статутом зокрема ст. 55, сприяти загальній повазі та додержанню прав людини й основних свобод.

Відповідно до ст. 12 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими військовополонені перебувають у руках ворожої держави, а не окремих осіб чи військових частин, які взяли їх у полон. Незалежно від відповідальності, яку можуть нести окремі особи, держава, що тримає в полоні, відповідає за поводження з військовополоненими.

Згідно зі ст. 13 цієї конвенції з військовополоненими необхідно завжди поводитися гуманно. Будь-який незаконний акт чи бездіяльність з боку держави, що тримає в полоні, які спричиняють смерть або створюють серйозну загрозу здоров'ю військовополоненого, що перебуває під її охороною, забороняються та будуть розглядатись як серйозне порушення цієї Конвенції. Зокрема, жодного військовополоненого не можна піддавати фізичному каліченню або медичним чи науковим експериментам будь-якого характеру, які не обгрунтовані потребою в проведенні медичного, стоматологічного або стаціонарного лікування військовополоненого та не здійснюються в його інтересах.

Так само військовополонені завжди повинні бути захищеними, зокрема від актів насилля чи залякування, а також від образ та цікавості публіки.

Застосування репресалій до військовополонених забороняється.

Статтею 14 цієї конвенції, серед іншого, передбачено, що військовополонені за всіх обставин мають право на повагу до їхньої особи й честі.

Відповідно до абзацу 3 статті 17 згаданої Конвенції будь-які фізичні чи моральні тортури та будь-яка інша форма примусу не можуть застосовуватися до військовополонених для одержання від них будь-яких відомостей. Військовополоненим, які відмовляються відповідати, не можна погрожувати, не можна їх ображати, переслідувати або вдаватися до обмежень їхніх прав.

Згідно зі ст. 18 Конвенції суми грошей, що їх мають при собі військовополонені, не можна вилучати в них, за винятком вилучення за наказом офіцера й лише після того, як у спеціальному реєстрі буде зафіксовано суму цих грошей та відомості про їхнього власника, а також після того, як останньому буде видано докладну розписку з розбірливо написаними прізвищем, званням та військовою частиною особи, яка видала відповідну розписку. Суми у валюті держави, що тримає в полоні, або ті, які на прохання військовополоненого були конвертовані в цю валюту, зараховуються в кредит особового рахунку військовополоненого, як передбачено в статті 64

Суми, які були вилучені в будь-якій валюті, яка не є валютою держави, що тримає в полоні, і які їхні власники не просили конвертувати, зберігаються державою, що тримає в полоні, та повертаються військовополоненим у початковій формі наприкінці перебування в полоні.

Відповідно до ст. 25 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими військовополонених розміщують в умовах, настільки сприятливих, наскільки сприятливими є умови розквартирування в тій самій місцевості військ держави, що тримає в полоні. Ці умови створюються з урахуванням звичок та звичаїв військовополонених і в жодному випадку не повинні бути шкідливими для їхнього здоров'я.

Зазначені вище положення застосовуються, зокрема, до спальних приміщень військовополонених, як стосовно загальної площі й мінімальної кубатури, так і стосовно основного обладнання, постільної білизни та ковдр.

Приміщення, передбачені для того, щоб ними користувалися військовополонені індивідуально або колективно, повинні бути повністю захищеними від вологи, достатньо обігріватися й освітлюватися, зокрема між

настанням темноти й вимкненням світла. Необхідно вживати всіх запобіжних протипожежних заходів.

Статтею 26 цієї Конвенції, серед іншого, встановлено що основний добовий раціон харчування повинен бути достатнім за кількістю, якістю й різноманітністю для того, щоб підтримувати добрий стан здоров'я військовополонених та запобігати втраті ваги або розвитку недостатності харчування. До уваги слід брати й звичний для військовополонених режим харчування.

Відповідні приміщення передбачаються для годування за спільним столом.

Також, статтею 29 вищевказаної конвенції закріплено вимоги про те, що держава, яка тримає в полоні, зобов'язана вживати всіх санітарно-профілактичних заходів, необхідних для забезпечення в таборах чистоти й умов, сприятливих для здоров'я, а також для запобігання епідеміям.

Військовополонені повинні мати у своєму розпорядженні вдень і вночі санітарне обладнання, що відповідає правилам гігієни й тримається в постійній чистоті. У будь-яких таборах, в яких перебувають військовополонені-жінки, для них передбачають окреме санітарне обладнання.

Також, крім лазень та душів, обладнаних у таборах, військовополонених забезпечують у достатній кількості водою й милом для особистого туалету й прання їхньої білизни; із цією метою їм надають необхідні приміщення, обладнання та час.

В порушення вищевказаних норм міжнародного гуманітарного права, не пізніше 17.10.2022 (більш точні дата та час досудовим розслідуванням не встановлені), Агмерзосв З.М., перебуваючи на тимчасово окупованій території с. Плодородне Мелітопольського району та прилеглих населених пунктів, діючи умісно, за попередньою змовою з іншими невстановленими досудовим розслідуванням особами із числа представників збройних формувань рф, на виконання заздалегідь розробленого невстановленими під час досудового розслідування особами злочинного плану спрямованого на впровадження та реалізацію політики держави-агресора, організував місце утримання військовополонених та захоплених у заручники осіб із числа цивільного населення.

Так, під вищевказане місце утримання військовополонених та захоплених у заручники осіб із числа цивільного населення була пристосована оглядова яма для автомобілів, (приблизними розмірами: 5 метрів в довжину, шириною 0.8 метра та глибиною 2 метри) яка знаходилась у нежитловому приміщенні – гаражі, який розташований на території незаконно захопленого домоволодіння у с. Радісне Мелітопольського району Запорізької області (більш точна адреса місцезнаходження під час досудового розслідування не встановлена). Організоване військовослужбовцями рф місце утримання військовополонених та захоплених у заручники осіб із числа цивільного населення мало нелюдські та такі що принижують гідність умови утримання, що характеризується нестачею їжі та питної води, відсутності спальних місць, штучного та природного освітлення, переповненість особами на площу місця утримання, маленьку площу приміщення, відсутність санітарного обладнання тощо.

У невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 17.10.2022 військовослужбовець Збройних Сил України [REDACTED] беручи участь у відсічі збройної агресії рф проти України, перебуваючи на території Запорізької області, потрапив в полон до представників збройних сил рф, та надалі, у порушення вимог ст. ст. 13, 14, 17, 18, 25, 26, 29 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими, останній у той же день був поміщений до вищевказаного місця утримання військовополонених та захоплених у заручники осіб із числа цивільного населення, яке має нелюдські та такі, що принижують гідність умови, розташоване у [REDACTED] Мелітопольського району Запорізької області, де у подальшому Агмерзоев З.М., за попередньою змовою з іншими невстановленими досудовим розслідуванням особами із числа представників збройних формувань рф, в порушення ст. 14 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими, неодноразово застосовував заборонені міжнародним гуманітарним правом акти фізичного та психологічного насильства, які виражались у регулярному побитті палицею, погрозах завдання каліцтва та фізичної розпори.

Далі, 17.10.2022, у Агмерзоева З.М., який має безперешкодний доступ до вищевказаного місця утримання військовополонених та захоплених у заручники осіб із числа цивільного населення, виник умисел, спрямований на власне збагачення, шляхом вимагання грошових коштів з військовополонених, а також незаконно затриманих та утримуваних цивільних осіб за покращення умов їх утримання, зменшення інтенсивності застосування до них фізичного та морально насилля.

З метою реалізації свого злочинного умислу Агмерзоев З.М., знаходячись у місці утримання військовополонених та захоплених у заручники осіб із числа цивільного населення, яке розташоване на тимчасово окупованій представниками збройних формувань рф території [REDACTED] Мелітопольського району Запорізької області, за попередньою змовою з іншими невстановленими досудовим розслідуванням особами із числа представників збройних формувань рф, діючи умисно, з корисливих мотивів, в порушення норм ст. ст. 3, 31-34, 147 Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, а також ст. 75 Додаткового протоколу до Женевської конвенції від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року, приблизно о 19 годині 00 хвилин 17.10.2022 надав полоненому військовослужбовцю ЗСУ [REDACTED] його особистий мобільний телефон та погрожуючи застосуванням фізичного та морального насилля, завдання каліцтва та фізичною розправою, наказав здійснити дзвінок близьким родичам і повідомити, що для зменшення інтенсивності застосування до останнього заборонених міжнародним гуманітарним правом актів фізичного та психологічного насилля необхідно зібрати та передати грошові кошти у сумі 500 000 гривень.

Далі, з метою реалізації свого злочинного умислу, направлено на власне збагачення, з корисливих мотивів, маючи змогу психологічно впливати на близьких родичів військовополоненого [REDACTED] Агмерзоев З.М. через застосунок – месенджер «Viber», встановлений на особистий мобільний

телефон [REDACTED] з SIM-карткою оператора мобільного зв'язку «Vodafone» із номером [REDACTED], який внаслідок утримання останнього у полоні [REDACTED] знаходився у розпорядженні Агмерзосва З.М., останній написав повідомлення, яке містило номер банківської картки, яка знаходилася в розпорядженні Агмерзосва З.М., а в подальшому із використанням можливостей застосунку «Viber», шляхом неодноразового залишення голосових повідомлень, особисто наказав зробити переказ грошових коштів на вказану банківську карту, погрожуючи спричиненням [REDACTED] каліцтва та фізичною розправою, у зв'язку з чим [REDACTED] о 00 годин 01 хвилин 18.10.2022 із використанням можливостей застосунку «Приват24», встановленого на її особистий мобільний телефон, здійснено переказ грошових коштів у сумі 5025 гривень 13 копійок та о 18 годині 14 хвилин 19.10.2022 у сумі 199 000 гривень, якими у подальшому протиправно заволодів Агмерзосв З.М.

Крім того, Агмерзосв З.М., приблизно о 09 годинні 00 хвилин 18.10.2022, за попередньою змовою з іншими невідомими досудовим розслідуванням особами із числа представників збройних формувань РФ, діючи умисно, знаходячись за адресою: [REDACTED] Мелітопольського району Запорізької області, територія якого є тимчасово окупованою, а саме за місцем фактичного проживання громадянина України [REDACTED] року народження, в порушення ст. ст. 3, 31-34, 147 Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, а також ст. ст. 51, 75 Додаткового протоколу до Женевської конвенції від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року, ст. ст. 1, 2, 5 Міжнародної конвенції про захист усіх осіб від насильницьких зникнень від 20 грудня 2006 року незаконно захопив у заручники останнього.

Далі, Агмерзосва З.М., незаконно утримуючи [REDACTED] погрожуючи фізичною розправою, із застосуванням насилля небезпечного для життя і здоров'я, під фізичним примусом відвіз останнього до сусіднього населеного пункту, а саме [REDACTED] Мелітопольського району Запорізької області, де помістив до раніше організованого місця для утримання військовополонених та захоплених у заручники осіб із числа цивільного населення, яке має нелюдські та такі, що принижують гідність умови, де в порушення приписів ч. 1 ст. 3 Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, утримував його проти волі у період часу з 18.10.2022 по 24.10.2022, при цьому систематично застосовуючи до нього заборонені міжнародними нормативними актами методи фізичного та психологічного примусу, а саме насилля над життям, честю та гідністю особи, шляхом нанесення тілесних ушкоджень гумовою палицею, а також катування й тортури, у вигляді підключення дротів до кінчиків пальців рук та биття електрострумом, а також завдавав фізичних страждань, з метою залякування та отримання інформації щодо місцезнаходження зброї, та проживання проукраїнськи налаштованих осіб, які своєю активною громадянською позицією можуть протидіяти впровадженню та реалізації окупаційної політики держави-агресора.

В той же час, Агмерзосв З.М., за попередньою змовою з іншими невідомими досудовим розслідуванням особами із числа представників

збройних формувань рф, діючи умисно, з корисливих мотивів, з метою особистого збагачення, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 18 години 14 хвилин 19.10.2022, незаконно заволодів банківською карткою АТ КБ «ПриватБанк» [REDACTED], яка належить [REDACTED], якого утримував у заручниках, після чого, маючи за мету власне збагачення, погрожуючи застосуванням фізичного та морального насилля відносно останнього, Агмерзоев З.М. надав [REDACTED] його особистий мобільний телефон марки «Samsung», з SIM-картою оператора «Київстар» із номером [REDACTED] та наказав останньому зателефонувати до близьких родичів та повідомити, що для його звільнення необхідно зібрати та переказати грошові кошти у сумі 5 тисяч доларів США на вищевказану банківську картку, яка внаслідок утримання [REDACTED] у заручниках знаходилась у розпорядженні Агмерзоева З.М.

Надалі, у період часу з 19.10.2022 по 24.10.2022 Агмерзоев З.М., з використанням можливостей застосунку «Telegram», встановленого на мобільний телефон, який на праві приватної власності належав [REDACTED] та в результаті утримання у заручниках останнього знаходився у розпорядженні Агмерзоева З.М., із застосуванням психологічного та морального насилля, обіцяючи припинити акти насилля та звільнити [REDACTED], шляхом неодноразового залишення голосових повідомлень продовжував вимагати грошові кошти з близьких родичів [REDACTED], а саме: [REDACTED] року народження, яка на виконання злочинних вимог Агмерзоева З.М. організувала збір грошових коштів у сумі 177 тисяч гривень серед своїх родичів та знайомих, які у подальшому були перераховані на банківську картку АТ КБ «ПриватБанк» [REDACTED], що належить [REDACTED] та якими у подальшому протиправно заволодів Агмерзоев З.М.

Крім того, Агмерзоев З.М., діючи умисно, за попередньою змовою з іншими невстановленими досудовим розслідуванням особами із числа представників збройних формувань рф, приблизно о 10 годині 00 хвилин 18.10.2022 знаходячись за адресою: [REDACTED] Мелітопольського району Запорізької області, за місцем фактичного проживання громадянина України [REDACTED], [REDACTED] року народження, із застосуванням насилля небезпечного для життя, погрожуючи фізичною розправою захопив у заручники останнього.

У подальшому, Агмерзоев З.М., діючи умисно, в порушення приписів ст. ст. 3, 31-34, 147 Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, ст. ст. 51, 75 Додаткового протоколу до Женевської конвенції від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року, ст. ст. 1, 2, 5 Міжнародної конвенції про захист усіх осіб від насильницьких зникнень від 20 грудня 2006 року, під фізичним примусом відвіз до сусіднього населеного пункту, а саме [REDACTED] Мелітопольського району Запорізької області, де помістив до раніше організованого місця для утримання військовополонених та захоплених у заручники осіб із числа цивільного населення, яке має неподські та такі, що принижують гідність умови, де всупереч волі останнього утримував у період часу з 18.10.2022 по 20.10.2022, при цьому систематично застосовуючи до [REDACTED] заборонені міжнародними

нормативними актами методи фізичного та психологічного примусу, а саме насилля над життям, честю та гідністю особи, шляхом нанесення тілесних ушкоджень гумовою палицею, а також катування й тортури, у вигляді підключення дротів до кінчиків пальців рук та биття електрострумом, а також завдавали фізичних страждань, з метою залякування та отримання інформації щодо місцезнаходження зброї, та проживання проукраїнськи налаштованих осіб, які своєю активною громадянською позицією можуть заважати впровадженню та реалізації окупаційної політики держави-агресора, а також реалізації окремих рішень представників окупаційної адміністрації на тимчасово окупованій території Запорізької області.

Далі, Агмерзоев З.М., за попередньою змовою з іншими невстановленими досудовим розслідуванням особами із числа представників збройних формувань РФ, діючи умисно, з корисливих мотивів, довідавшись про соціальне становище [REDACTED] та знайомство останнього з [REDACTED] якого в порушення законів та звичаїв війни продовжував утримувати у заручниках, 20.10.2022 (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлений) відпустив [REDACTED] за умови, що останній повинен зібрати грошові кошти у сумі 15 тисяч доларів США та принести за звільнення [REDACTED], при цьому погрожуючи фізичною розправою над останнім за невиконання умови. Надалі, [REDACTED] виконуючи вимоги Агмерзоева З.М., зібрав грошові кошти у сумі 4 200 доларів США, які приблизно о 15 годині 00 хвилин 24.10.2022 особисто передав останньому.

З огляду на вище викладене, громадянин російської федерації Агмерзоев Зелімхан Маулович за викладених вище обставин обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України – жорстоке поводження з військовополоненими та цивільним населенням, інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Старший слідчий 2-го відділення
слідчого відділу Управління СБ України
в Запорізькій області
старший лейтенант юстиції

Марія ЩЕРБІНА

«П О Г О Д Ж Е Н О»

Прокурор, який здійснює
процесуальне керівництво
у кримінальному провадженні -
заступник начальника відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Запорізької обласної прокуратури

Артем БАТРАК

«17» липня 2023 року

Відповідно до ст. 277 КПК України до повідомлення про підозру додаються права підозрюваного:

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОГО

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нещасливому або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідженням.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайно повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Кримінальний кодекс України

Стаття 28. Вчинення кримінального правопорушення групою осіб, групою осіб за попередньою змовою, організованою групою або злочинною організацією

2. Кримінальне правопорушення визнається вчиненим за попередньою змовою групою осіб, якщо його спільно вчинили декілька осіб (дві або більше), які заздалегідь, тобто до початку кримінального правопорушення, домовилися про спільне його вчинення.

Стаття 438. Порухення законів та звичаїв війни

1. Жорстоке поводження з військовополоненими або цивільним населенням, вигнання цивільного населення для примусових робіт, розграбування національних цінностей на окупованій території, застосування засобів ведення війни, заборонених міжнародним правом, інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також віддання наказу про вчинення таких дій - караються позбавленням волі на строк від восьми до дванадцяти років.

Про підозру мені повідомлено, примірник повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки, перекладених на рідну (російську) мову вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____ (_____)

«__» год. «__» хв. «__» _____ 2023 року.

Захисник: _____ (_____)

«__» год. «__» хв. «__» _____ 2023 року.

Письмове повідомлення про підозру здійснено:

Старший слідчий 2-го відділення
слідчого відділу Управління СБ України
в Запорізькій області
старший лейтенант юстиції

Марія ЩЕРБИНА

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ
Управление Службы безопасности Украины в Запорожской области
Следственный отдел

ул. Александровская, 62, г. Запорожье, 69011, тел./факс (061) 225-26-98
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_zap_sv@sbu.gov.ua Код ЄГРПОУ 20001556

№ _____

На № _____

від _____

СООБЩЕНИЕ
о подозрении

город Запорожье

«17» июля 2023 года

Старший следователь 2-го отделения следственного отдела Управления СБ Украины в Запорожской области старший лейтенант юстиции Щербина Мария Геннадьевна, рассмотрев материалы уголовного производства №12022080000000098, внесенного в Единый реестр досудебных расследований 08.03.2022, и установив наличие достаточных доказательств для подозрения лица в совершении уголовного преступления, в соответствии со ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 УПК Украины, -

СООБЩИЛ:

Агмерзоеву Зелимхану Мауловичу,
12.04.1978 года рождения, гражданину
российской федерации, русскому, уроженцу
с. Кичкино Заветинского района Ростовской
области СССР, командир 3-й роты «полк
полиции ФГКУ «УВО ВНГ России по
Чеченской Республике», зарегистрирован:
Чеченская Республика, Шелковский район,
Каргалинская станица, живет: Чеченская
Республика, Гудермесский район, с. Джалка,
ул. имени Амхата Делимханова, д. 17, не
являющемуся лицом, в отношении которого
осуществляется особый порядок уголовного
производства, предусмотренный ст. 480
УПК Украины, ранее не судимому,

о том, что он обоснованно подозревается в совершении уголовного преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 УК Украины – жестокое обращение с военнопленными и гражданским населением, другие нарушения законов и обычаев войны, предусмотренных международными

Переклад виконано з української на російську відповідно до оригіналу. Правильність перекладу

підтверджую

Перекладач:

Босва А.Л.

договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, совершенное по предварительному сговору группой лиц.

Содержание подозрения:

Гражданин российской федерации Агмерзоев Зелимхан Маулович, подозревается в том, что в неустановленное досудебным расследованием время, но не позднее 17.10.2022, находясь в составе вооруженных формирований российской федерации (далее по тексту – рф), а именно будучи военнослужащим подразделения «полка полиции Федерального государственного казенного учреждения «Управление вневедомственной охраны войск национальной гвардии российской федерации по Чеченской Республике» (далее по тексту – ФГКУ «УВО ВНГ России по Чеченской Республике»), которые вопреки нормам международного права находятся на территории Украины с целью ее оккупации, находясь в с. Плодородное и прилегающих населенных пунктах Мелитопольского района Запорожской области, территория которого находится под временной оккупацией рф, занимая должность командира 3-й роты «полк полиции ФГКУ «УВО ВНГ России по Чеченской Республике», используя с целью конспирации и уклонения от уголовной ответственности позывной «Добрый», действуя умышленно, в нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины и которые являются обязательными для рф, поскольку являются ратифицированными ее полномочными органами власти, из собственных идеологических мотивов, действуя по предварительному сговору с неустановленными представителями вооруженных формирований рф, с целью внедрения и реализации политики государства-агрессора и личного обогащения, реализуя заранее разработанный неустановленным во время досудебного расследования лицом преступный план, осуществлял систематические акты запугивания гражданского населения, путем задержания и похищения жителей Мелитопольского района Запорожской области, с последующим применением к последним актов насилия, а также вымогательства денежных средств.

Фактические обстоятельства уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 УК Украины, в совершении которого подозревается Агмерзоев Зелимхан Маулович.

С 19 февраля 2014 года представителями рф начато вооруженное вторжение вооруженных сил рф, скрытое утверждением руководителей рф о перемещении воинских подразделений в рамках обычной ротации сил Черноморского флота, которые во взаимодействии с военнослужащими Черноморского флота рф и другими подразделениями вооруженных сил рф осуществили блокирование и захват административных зданий и ключевых объектов военной и гражданской инфраструктуры Украины, обеспечили военную оккупацию территории Автономной Республики Крым и г.

Переклад виконано з української на російську відповідно до оригіналу. Правильність перекладу підтверджую

Перекладач: _____ Боєва А.Л.

Севастополя. 18 марта 2014 года рф объявила об официальном включении Крыма в ее территорию.

Одновременно с этим, в течение марта и в начале апреля 2014 года под непосредственным руководством и контролем представителей власти и вооруженных сил рф представители иррегулярных незаконных вооруженных формирований, вооруженных банд и групп наемников, созданных, подчиненных, управляемых и финансируемых рф, взяли под контроль здания, в которых находились органы местной власти и местные органы исполнительной власти Украины, военные объекты Украины в отдельных районах Донецкой и Луганской областей Украины. 07 апреля 2014 года в г. Донецке создана террористическая организация «Донецкая народная республика» (далее по тексту – «ДНР»), а 27 апреля 2014 года в г. Луганске – террористическая организация «Луганская народная республика» (далее по тексту – «ЛНР»), в составе которых образованы незаконные вооруженные формирования, которые функционируют и по сей день.

В результате военных действий в период с мая по август 2015 года силы обороны Украины освободили часть ранее оккупированных территорий Донецкой и Луганской областей. Датой начала временной оккупации рф отдельных территорий Украины является 19 февраля 2014 года. Автономная Республика Крым и город Севастополь являются временно оккупированными рф с 20 февраля 2014 года. Отдельные территории Украины, входящие в состав Донецкой и Луганской областей, являются оккупированными рф (в частности оккупационной администрацией рф) начиная с 7 апреля 2014 года, в соответствии с ч. 2 ст. 1 Закона Украины «Об обеспечении прав и свобод граждан и правовой режим на временно оккупированной территории Украины» от 15.04.2014 № 1207-VII.

В дальнейшем, 24 февраля 2022 года президент рф объявил начало так называемой «специальной военной операции». После этого, около четырех часов утра того же дня, вооруженные силы рф, другие вооруженные формирования рф и подконтрольные им группировки иррегулярных незаконных вооруженных формирований начали широкомасштабное военное вторжение на территорию Украины, войдя со стороны рф, Беларуси и временно оккупированной территории Украины, что сопровождалось нанесением ракетно-артиллерийских ударов и бомбардировок авиацией объектов по всей территории Украины.

С того момента силы обороны Украины осуществляют вооруженный отпор вдоль всей линии фронта.

Факт широкомасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины 24.02.2022 не скрывался властями рф, а также установлен решениями международных организаций, в частности резолюцией Генеральной ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Об агрессии против Украины», п.п. 1, 3 Заключения 300 (2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины», п.п. 17, 18 Приказа от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинение в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказании за него (Украина против рф) и др.

Переклад виконано з української на російську відповідно до оригіналу. Правильність перекладу підтверджую

Перекладач: _____ Босва А.Л.

Согласно ст. 2 общей для Женевских конвенций о защите жертв войны 1949 г. эти конвенции, как и другие акты законов и обычаев войны (международного гуманитарного права), применяются ко всем случаям объявленной войны или любого другого вооруженного конфликта, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны, в том числе ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не наталкивается ни на какое вооруженное сопротивление.

Таким образом, с 19 февраля 2014 года до сих пор продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией РФ против Украины, оккупацией части территории Украины, что указывает на распространение действия на территории Украины законов и обычаев войны (норм международного гуманитарного права).

В соответствии со ст. 42 Положения о законах и обычаях войны на суше, которое является приложением к IV Конвенции о законах и обычаях войны на суше от 18.10.1907, вступившей в силу для Украины 24.08.1991, территория признается оккупированной, если она фактически находится под властью армии противника, оккупация распространяется только на ту территорию, где такая власть установлена и способна выполнять свои функции.

До момента достижения всеобщего мира после прекращения военных действий; или, в случае вооруженного конфликта немеждународного характера – до достижения мирного урегулирования международное гуманитарное право продолжает применяться на всей территории воюющих государств или, в случае внутренних конфликтов, на всей территории, которая находится под контролем стороны, независимо от того, происходят ли там фактические боевые действия.

Согласно Конституции Украины, Украина является суверенным и независимым государством. Суверенитет Украины распространяется на всю ее территорию, которая в пределах существующей границы является целостной и неприкосновенной. Пребывание на территории Украины подразделений вооруженных сил других государств с нарушением процедуры, определенной Конституцией и законами Украины, Гаагскими конвенциями 1907 года, IV Женевской конвенцией 1949 года, а также вопреки Меморандуму о гарантиях безопасности в связи с присоединением Украины к Договору о нераспространении ядерного оружия 1994 года, Договору о дружбе, сотрудничестве и партнерстве между Украиной и РФ 1997 года и другими международно-правовыми актами является оккупацией части территории суверенного государства Украина и международным противоправным деянием со всеми последствиями, предусмотренными международным правом.

Вопреки указанным нормам международного гуманитарного права президент РФ Владимир Путин и другие неустановленные во время досудебного расследования представители власти РФ, действуя вопреки требованиям п.п. 1,2 Меморандума о гарантиях безопасности в связи с присоединением Украины к Договору о нераспространении ядерного оружия от 05.12.1994, принципам Заключительного акта Совещания по безопасности и сотрудничеству в Европе от 01.08.1975 и требованиям ч. 4 ст. 2 Устава ООН и Деклараций Генеральной

Переклад виконано з української на російську відповідно до оригіналу. Правильність перекладу

підтверджую

Перекладач: _____

Босва А.Л.

Ассамблеи Организации Объединенных Наций от 09.12.1981 № 36/103, от 16.12.1970 № 2734 (XXV) от 21.12.1965 № 2131 (XX), от 14.12. 1974 № 3314 (XXIX), спланировали, подготовили и развязали агрессивную войну и военный конфликт против Украины, и отдали соответствующие приказы на вторжение подразделений вооруженных сил рф на территорию Украины с целью ее незаконного вооруженного захвата и дальнейшей военной оккупации.

24.02. 2022, во исполнение вышеуказанных приказов, военнослужащие вооруженных сил рф, путем вооруженной агрессии с применением оружия, военной техники и артиллерии, с нанесением ракетных и авиационно-бомбовых ударов по военной и гражданской инфраструктуре, незаконно вторглись на территорию Украины через государственные границы Украины в Донецкой, Запорожской, Житомирской, Киевской, Луганской, Сумской, Харьковской, Херсонской и Черниговской областях, и совершили вооруженное нападение на государственные органы власти, органы местного самоуправления, предприятия, учреждения, организации, воинские части, другие объекты военной и гражданской инфраструктуры, которые имеют важное народнохозяйственное и оборонное значение, после чего осуществили военную оккупацию части территории Украины, в том числе Мелитопольского района Запорожской области, который был захвачен в конце февраля 2022 года.

24.02.2022 Указом Президента Украины №64/2022 «О введении военного положения в Украине», в связи с военной агрессией рф против Украины, на основании предложения Совета национальной безопасности и обороны Украины, в соответствии с пунктом 20 части первой статьи 106 Конституции Украины, Закона Украины «О правовом режиме военного положения» постановлено введение в Украине военного положения с 05 часов 30 минут 24 февраля 2022 сроком на 30 суток, который в дальнейшем неоднократно продлевался и действует в настоящее время.

В соответствии с положениями ч. 1 ст. 1 Закона Украины «Об обеспечении прав и свобод граждан и правовой режим на временно оккупированной территории Украины» от 15.04.2014 (в редакции от 07.05.2022, далее по тексту – Закон №1207-VII), временно оккупированная российской федерацией территория Украины (далее – временно оккупированная территория) является неотъемлемой частью территории Украины, на которую распространяется действие Конституции и законов Украины, а также международных договоров, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины.

Временная оккупация российской федерацией территорий Украины, определенных частью первой статьи 3 настоящего Закона, независимо от ее продолжительности, является незаконной и не создает для рф никаких территориальных прав.

За государством Украина, территориальными общинами сел, поселков, городов, расположенных на временно оккупированной территории, органами государственной власти, органами местного самоуправления и другими субъектами публичного права сохраняется право собственности, другие вещные права на имущество, в том числе на недвижимое имущество, включая земельные участки, находящиеся на временно оккупированной территории.

Переклад виконано з української на російську відповідно до оригіналу. Правильність перекладу підтверджую

Перекладач: Боєва А.Л.

Временно оккупированной территорией, в соответствии с п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закона №1207-VII, являются части территории Украины, в пределах которых вооруженные формирования рф и оккупационная администрация рф установили и осуществляют фактический контроль или в пределах которых вооруженные формирования рф установили и осуществляют общий контроль с целью установления оккупационной администрации рф.

Следовательно, приказом Министерства по вопросам реинтеграции временно оккупированных территорий Украины №309 от 22.12.2022 «Об утверждении Перечня территорий, на которых ведутся (велись) боевые действия или временно оккупированных российской федерацией» вся территория Мелитопольского района внесена в указанный перечень территориальных громад, расположенных в районе проведения военных (боевых) действий или находящихся во временной оккупации, окружении (блокировании), и по состоянию на время сообщения о подозрении находится в нем.

После полной оккупации территории Мелитопольского района Запорожской области, представителями вооруженных формирований рф фактически были узурпированы все властные полномочия на этой временно оккупированной территории путем вооруженного захвата административных зданий органов государственной власти и местного самоуправления, установления института военных комендатур, введения тотального контроля и жесткого управления во всех сферах жизнедеятельности территориальных общин, фактической ликвидации частной собственности, свободы слова, передвижения и волеизъявления на захваченных территориях, а также путем повседневного запугивания населения, употребления физического и психологического влияния на отдельные категории населения, в том числе путем незаконного лишения свободы действующих представителей государственной власти Украины и местного самоуправления, и лиц с активной гражданской позицией.

Вместе с тем, в неустановленное досудебным расследованием время, но не позднее 01.04. 2022, представителями вооруженных формирований рф вопреки установленному Конституцией Украины, Законами Украины «О местных государственных администрациях», «О местном самоуправлении в Украине» и другими действующими нормативно-правовыми актами порядку, целенаправленно была создана оккупационная администрация рф – «военно-гражданская администрация Мелитопольского района», с целью дальнейшего удержания административно-политического контроля на захваченной военным путем территории Мелитопольского района Запорожской области и реализации всех узурпированных властных полномочий.

Положениями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закона №1207-VII определено, что оккупационная администрация рф, это совокупность государственных органов и структур рф, функционально ответственных за управление временно оккупированными территориями и подконтрольных рф самопровозглашенных органов, которые узурпировали выполнение властных полномочий на временно оккупированных территориях и которые выполняли или выполняют свойственные органам государственной власти или органам местного

самоуправления функции на временно оккупированной территории Украины, в том числе органы, организации, предприятия и учреждения, включая

В соответствии с предписаниями ч. 1 ст. 3 Конвенции (IV) о защите гражданского населения во время войны от 12 августа 1949 года, с лицами, не принимающими активного участия в боевых действиях, в том числе с лицами из состава вооруженных сил, сложившими оружие, а также с теми, кто *hors de combat** вследствие болезни, ранения, задержания или по любой другой причине, обращаются гуманно, без какой-либо враждебной дискриминации, причиной которой служат раса, цвет кожи, религия или верования, пол, происхождение или имущественное положение или любые другие подобные критерии.

С этой целью запрещены и будут оставаться запрещенными когда-либо и где-либо такие действия в отношении гражданских лиц, которые связаны с насилием над жизнью и личностью, в частности все виды убийств, нанесение увечий, жестокое обращение и пытки; захват заложников; надругательство над человеческим достоинством, в частности оскорбительное и унижительное обращение; осуждение и применение наказания без предварительного судебного решения, вынесенного судом, который создан должным образом и который предоставляет судебные гарантии, признанные цивилизованными народами как необходимые.

Согласно ст. ст. 31-33 указанной Конвенции никакое принуждение физического или морального порядка не может применяться к лицам, находящимся под защитой, в частности с целью получения от них или от третьих лиц каких-либо сведений.

В соответствии со ст. 34 указанной Конвенции захват заложников запрещается.

Высокие Договаривающиеся Стороны специально дают согласие на то, что им запрещается применение любых мер, которые могут причинить физические страдания или привести к уничтожению лиц, находящихся под защитой, находящихся под их властью. Этот запрет распространяется не только на убийства, пытки, телесные наказания, увечья и медицинские или научные опыты, не вызванные необходимостью лечения лица, находящегося под защитой, но и на любое другое грубое обращение со стороны как гражданских, так и военных властей.

Ни одно лицо, находящееся под защитой, не может быть наказано за правонарушение, которого оно не совершило лично. Коллективные наказания, равно как и любые запугивания или террор, запрещаются.

Ограбления запрещаются.

Репрессалии в отношении лиц, находящихся под защитой, и их имущества запрещаются.

В соответствии с предписаниями ст. 147 указанной Конвенции серьезные нарушения, о которых говорится в предыдущей статье, составляют такие нарушения, охватывающие такие действия, если они совершены против лиц или собственности, находящихся под защитой этой Конвенции: умышленное убийство, пытки или бесчеловечное обращение, в частности биологические эксперименты, которые умышленно вызовут большие страдания или серьезные травмы телу или здоровью, нелегальная депортация или перевод или

Переклад виконано з української на російську відповідно до оригіналу. Правильність перекладу

підтверджую

Перекладач:

Босва А.Л.

нелегальное заключение лица, находящегося под защитой, принуждение лица, находящегося под защитой, служить в вооруженных силах враждебного государства, или умышленное лишение лица, находящегося под защитой, права на справедливый и официальный судебный процесс, рекомендованный настоящей Конвенцией, захват пленных и широкомасштабное разрушение и присвоение собственности, не оправданное военной необходимостью, и осуществляемое незаконным образом и бесцельно.

Кроме того, согласно предписаниям ч. 2 ст. 51 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 8 июня 1977 года, гражданское население как таковое, а также отдельные гражданские лица не должны быть объектом нападений. Запрещены акты насилия или угрозы насилия, имеющие главной целью терроризировать гражданское население.

Также, в соответствии со ст. 1 Международной конвенции о защите всех лиц от насильственных исчезновений от 20 декабря 2006 года установлено, что никто не может подвергаться насильственному исчезновению. Никакие исключительные обстоятельства, какими бы они ни были, будь то состояние войны или угроза войны, внутренняя политическая нестабильность или другое чрезвычайное положение, не могут служить оправданием насильственного исчезновения.

В соответствии со ст. 2 указанной Конвенции насильственным исчезновением считается арест, задержание, похищение или лишение свободы в любой другой форме представителями государства или лицами или группами лиц, действующими с разрешения, при поддержке или с согласия государства, при дальнейшем отказе признать факт лишения свободы или сокрытие данных о судьбе или местонахождении пропавшего лица, вследствие чего это лицо оставлено без защиты закона.

Согласно ст. 5 этой Конвенции широко распространенная или систематическая практика насильственных исчезновений является преступлением против человечества, как оно определено в применимом международном праве, и влечет за собой последствия, предусмотренные таким применимым международным правом.

В соответствии с положениями ст. 6 указанной Конвенции каждое государство-участник принимает необходимые меры для привлечения к уголовной ответственности по крайней мере:

а) любого лица, совершающего акт насильственного исчезновения, приказывает, подстрекает или побуждает совершить его, покушается на его совершение, является его пособником или участвует в нем;

b) начальника, который:

i) знал, что подчиненные, находящиеся под его реальной властью и контролем, совершали или намеревались совершить преступление насильственного исчезновения, или сознательно проигнорировал очевидную информацию, свидетельствующую об этом;

iii) нес реальную ответственность и осуществлял реальный контроль в отношении деятельности, с которой было связано преступление насильственного исчезновения, а также который

Переклад виконано з української на російську відповідно до оригіналу. Правильність перекладу підтверджую

Перекладач: _____

Боева А.Л.

iii) не принял всех необходимых и разумных мер в рамках его полномочий с целью недопущения или прекращения совершения акта насильственного исчезновения или для передачи этого вопроса в компетентные органы для расследования и уголовного преследования;

с) изложенный выше подпункт «b» применяется без ущерба для соответствующих более строгих норм об ответственности, применимых в международном праве к военному командиру или лицу, фактически осуществляющему функции военного командира.

Никакие приказы или распоряжения, исходящие из государственного, гражданского, военного или иного органа, не могут служить оправданием преступления насильственного исчезновения.

Кроме того, согласно предписаниям ст. 75 Дополнительного протокола к Женевской конвенции от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 8 июня 1977 года, в той мере, в какой их касается ситуация, указанная в статье 1 настоящего Протокола, с лицами, находящимися под властью стороны, участвующей в конфликте, и не пользующимися благоприятным отношением согласно Конвенциям или настоящему Протоколу, при всех обстоятельствах обращаются гуманно, и они, как минимум, пользуются защитой, предусмотренной в настоящей статье, без какого-либо неблагоприятного различия, основанного на признаках расы, цвета кожи, пола, языка, религии или вероисповедания, политических или иных убеждений, национального или социального происхождения, имущественного положения, рождения или иного статуса или на каких-либо других подобных критериях. Каждая сторона должна с уважением относиться к личности, чести, убеждениям и религиозным обрядам всех таких лиц.

Запрещены и будут оставаться запрещенными в любое время и в любом месте следующие действия, независимо от того, совершаются ли они представителями гражданских или военных органов:

а) насилие над жизнью, здоровьем и физическим, и психическим состоянием лиц, в частности:

а.1) убийство;

а.2) пытки всех видов – физические или психические;

а.3) телесные наказания;

а.4) увечье;

б) издевательство над человеческим достоинством, в частности, унижительное и оскорбительное обращение, принуждение к проституции или непристойное посягательство в любой его форме;

с) взятие заложников;

д) коллективное наказание;

е) угрозы совершить любое из вышеупомянутых действий.

3. Любое лицо, подвергающееся аресту, задержанию или интернированию за действия, связанные с вооруженным конфликтом, должно быть безотлагательно проинформировано на понятном ему языке о причинах принятия таких мер, за исключением случаев ареста или задержания за уголовные правонарушения. Такие лица должны быть освобождены в

Переклад виконано з української на російську відповідно до оригіналу. Правильність перекладу

підтверджую

Перекладач:

Боева А.Л.

кратчайший срок и в любом случае, как только обстоятельства, оправдывающие арест, задержание или интернирование, стали недействительными.

Частью 6 настоящей статьи предусмотрено, что лица, подвергающиеся аресту, задержанию или интернированию по причинам, связанным с вооруженным конфликтом, пользуются защитой, предусмотренной настоящей статьей, до их окончательного освобождения, репатриации или устройства даже после окончания вооруженного конфликта.

Также, согласно предписаниям ч.ч. 1,3 ст. 87 Дополнительного протокола к Женевской конвенции от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 8 июня 1977 года, стороны, находящиеся в конфликте, должны требовать от военных командиров, поскольку это касается лиц, входящих в состав подчиненных им вооруженных сил, и других подчиненных им лиц, чтобы они не допускали нарушений Конвенций (995_151, 995_152, 995_153, 995_154) и настоящего Протокола и, в случае необходимости, пресекали эти нарушения и сообщали об этом компетентным властям. Более того, стороны, находящиеся в конфликте, должны требовать от каждого командира, который знает о том, что его подчиненные или другие лица, находящиеся под его контролем, намереваются совершить или совершили нарушение Конвенций (995_151, 995_152, 995_153, 995_154) или настоящего Протокола, принятие необходимых мер по предотвращению подобных нарушений Конвенций или настоящего Протокола и, при необходимости, по возбуждению дисциплинарного или уголовного преследования против тех, кто совершил такие нарушения.

В частности, рф ратифицировала Конвенцию против пыток и других жестоких, бесчеловечных или унижающих достоинство видов обращения и наказания, принимая обязательства согласно Уставу в частности ст. 55, способствовать всеобщему уважению и соблюдению прав человека и основных свобод.

В соответствии со ст. 12 Женевской конвенции об обращении с военнопленными военнопленные находятся в руках враждебного государства, а не отдельных лиц или воинских частей, которые взяли их в плен. Независимо от ответственности, которую могут нести отдельные лица, государство, держащее в плену, отвечает за обращение с военнопленными.

Согласно ст. 13 этой конвенции с военнопленными необходимо всегда обращаться гуманно. Любой незаконный акт или бездействие со стороны государства, держащего в плену, которые вызывают смерть или создают серьезную угрозу здоровью военнопленного, находящегося под его охраной, запрещаются и будут рассматриваться как серьезное нарушение настоящей Конвенции. В частности, ни одного военнопленного нельзя подвергать физическому увечью или медицинским или научным экспериментам любого характера, которые не обоснованы потребностью в проведении медицинского, стоматологического или стационарного лечения военнопленного и не осуществляются в его интересах.

Так же военнопленные всегда должны быть защищены, в частности от актов насилия или запугивания, а также от оскорблений и любопытства публики.

Применение репрессалий к военнопленным запрещается.

Переклад виконано з української на російську відповідно до оригіналу. Правильність перекладу

підтверджую

Перекладач:

Боева А.Л.

Статьей 14 этой конвенции, среди прочего, предусмотрено, что военнопленные при всех обстоятельствах имеют право на уважение их личности и чести.

В соответствии с абзацем 3 статьи 17 упомянутой Конвенции любые физические или моральные пытки и любая другая форма принуждения не могут применяться к военнопленным для получения от них каких-либо сведений. Военнопленным, которые отказываются отвечать, нельзя угрожать, нельзя их оскорблять, преследовать или прибегать к ограничениям их прав.

Согласно ст. 18 Конвенции суммы денег, которые имеют при себе военнопленные, нельзя изымать у них, за исключением изъятия по приказу офицера и только после того, как в специальном реестре будет зафиксирована сумма этих денег и сведения об их владельце, а также после того, как последнему будет выдана подробная расписка с разборчиво написанными фамилией, званием и воинской частью лица, выдавшего соответствующую расписку. Суммы в валюте держащего в плену государства или те, которые по просьбе военнопленного были конвертированы в эту валюту, зачисляются в кредит лицевого счета военнопленного, как предусмотрено в статье 64

Суммы, которые были изъяты в любой валюте, не являющейся валютой государства, держащего в плену, и которые их владельцы не просили конвертировать, сохраняются государством, держащим в плену, и возвращаются военнопленным в первоначальной форме в конце пребывания в плену.

Согласно ст. 25 Женевской конвенции об обращении с военнопленными военнопленных размещают в условиях, настолько благоприятных, насколько благоприятными являются условия расквартирования в той же местности войск государства, держащего в плену. Эти условия создаются с учетом привычек и обычаев военнопленных и ни в коем случае не должны быть вредными для их здоровья.

Указанные выше положения применяются, в частности, к спальным помещениям военнопленных, как в отношении общей площади и минимальной кубатуры, так и в отношении основного оборудования, постельного белья и одеял.

Помещения, предусмотренные для того, чтобы ими пользовались военнопленные индивидуально или коллективно, должны быть полностью защищенными от влаги, достаточно обогреваться и освещаться, в частности между наступлением темноты и выключением света. Необходимо принимать все предупредительные противопожарные меры.

Статьей 26 настоящей Конвенции, среди прочего, установлено, что основной суточный рацион питания должен быть достаточным по количеству, качеству и разнообразию для того, чтобы поддерживать хорошее состояние здоровья военнопленных и предотвращать потерю веса или развитие недостаточности питания. Во внимание следует принимать и привычный для военнопленных режим питания.

Соответствующие помещения предусматриваются для кормления за общим столом.

Также, статьей 29 вышеуказанной конвенции закреплены требования о том, что государство, держащее в плену, обязано принимать все

Переклад виконано з української на російську відповідно до оригіналу. Правильність перекладу підтверджую

Перекладач:

Босва А.І.

санитарно-профилактические меры, необходимые для обеспечения в лагерях чистоты и условий, благоприятных для здоровья, а также для предотвращения эпидемий.

Военнопленные должны иметь в своем распоряжении днем и ночью санитарное оборудование, отвечающее правилам гигиены и содержащееся в постоянной чистоте. В любых лагерях, в которых находятся военнопленные-женщины, для них предусматривают отдельное санитарное оборудование.

Также, помимо бань и душей, оборудованных в лагерях, военнопленных обеспечивают в достаточном количестве водой и мылом для личного туалета и стирки их белья; с этой целью им предоставляют необходимые помещения, оборудование и время.

В нарушение вышеуказанных норм международного гуманитарного права, не позднее 17.10.2022 (более точные дата и время досудебным расследованием не установлены), Агмерзоев З.М., находясь на временно оккупированной территории с. Плодородное Мелитопольского района и прилегающих населенных пунктов, действуя умышленно, по предварительному сговору с другими неустановленными досудебным расследованием лицами из числа представителей вооруженных формирований рф, на выполнение заранее разработанного неустановленными во время досудебного расследования лицами преступного плана направленного на внедрение и реализацию политики государства-агрессора, организовал место содержания военнопленных и захваченных в заложники лиц из числа гражданского населения.

Так, под вышеуказанное место содержания военнопленных и захваченных в заложники лиц из числа гражданского населения была приспособлена смотровая яма для автомобилей, (приблизительными размерами: 5 метров в длину, шириной 0.8 метра и глубиной 2 метра) которая находилась в нежилом помещении – гараже, который расположен на территории незаконно захваченного домовладения в [REDACTED] Мелитопольского района Запорожской области (более точный адрес местонахождения во время досудебного расследования не установлен). Организованное военнослужащими рф место содержания военнопленных и захваченных в заложники лиц из числа гражданского населения имело нечеловеческие и унижающие достоинство условия содержания, характеризующиеся недостатком пищи и питьевой воды, отсутствием спальных мест, искусственного и естественного освещения, переполненность лицами на площадь места содержания, маленькую площадь помещения, отсутствие санитарного оборудования и тому подобное.

В неустановленное досудебным расследованием время, но не позднее 17.10.2022 военнослужащий Вооруженных Сил Украины [REDACTED] года рождения, участвуя в отпоре вооруженной агрессии рф против Украины, находясь на территории Запорожской области, попал в плен к представителям вооруженных сил рф, и в дальнейшем, в нарушение требований ст. ст. 13, 14, 17, 18, 25, 26, 29 Женевской конвенции об обращении с военнопленными, последний в тот же день был помещен в вышеуказанное место содержания военнопленных и захваченных в заложники лиц из числа гражданского населения, которое имеет бесчеловечные и унижающие

Переклад виконано з української на російську відповідно до оригіналу. Правильність перекладу підтверджую

Перекладач: [REDACTED] Боева А.Л.

достоинство условия, расположенное в [REDACTED] Мелитопольского района Запорожской области, где в дальнейшем Агмерзоев З.М., по предварительному сговору с другими неустановленными досудебным расследованием лицами из числа представителей вооруженных формирований рф, в нарушение ст. 14 Женевской конвенции об обращении с военнопленными, неоднократно применял запрещенные международным гуманитарным правом акты физического и психологического насилия, которые выражались в регулярном избиении палкой, угрозах нанесения увечий и физической расправы.

Далее, 17.10.2022, у Агмерзоева З.М., который имеет беспрепятственный доступ к вышеуказанному месту содержания военнопленных и захваченных в заложники лиц из числа гражданского населения, возник умысел, направленный на собственное обогащение, путем вымогательства денежных средств с военнопленных, а также незаконно задержанных и удерживаемых гражданских лиц за улучшение условий их содержания, уменьшение интенсивности применения к ним физического и морально насилия.

С целью реализации своего преступного умысла Агмерзоев З.М., находясь в месте содержания военнопленных и захваченных в заложники лиц из числа гражданского населения, которое расположено на временно оккупированной представителями вооруженных формирований рф территории [REDACTED] Мелитопольского района Запорожской области, по предварительному сговору с другими неустановленными досудебным расследованием лицами из числа представителей вооруженных формирований рф, действуя умышленно, из корыстных побуждений, в нарушение норм ст. ст. 3, 31-34, 147 Конвенции (IV) о защите гражданского населения во время войны от 12 августа 1949 года, а также ст. 75 Дополнительного протокола к Женевской конвенции от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 8 июня 1977 года, примерно в 19 часов 00 минут 17.10.2022 предоставил пленному военнослужащему ВСУ [REDACTED], его личный мобильный телефон и угрожая применением физического и морального насилия, нанесение увечий и физической расправой, приказал осуществить звонок близким родственникам и сообщить, что для уменьшения интенсивности применения к последнему запрещенных международным гуманитарным правом актов физического и психологического насилия необходимо собрать и передать денежные средства в сумме 500 000 гривен.

Далее, с целью реализации своего преступного умысла, направленного на собственное обогащение, из корыстных побуждений, имея возможность психологически влиять на близких родственников военнопленного [REDACTED] Агмерзоев З.М. через приложение – мессенджер «Viber», установленный на личный мобильный телефон [REDACTED] с SIM-картой оператора мобильной связи «Vodafone» с номером +[REDACTED], который в результате содержания последнего в плену [REDACTED] находился в распоряжении Агмерзоева З.М., последний написал сообщение, которое содержало номер банковской карты, которая находилась в распоряжении Агмерзоева З.М., а в дальнейшем с использованием возможностей приложения «Viber», путем неоднократного оставления голосовых сообщений, лично приказал сделать перевод денежных средств на указанную банковскую карту,

Переклад виконано з української на російську відповідно до оригіналу. Правильність перекладу

підтверджую

Перекладач: _____

Босва А.Л.

угрожая причинением [REDACTED] увечья и физической расправой, в связи с чем [REDACTED] в 00 часов 01 минут 18.10.2022 с использованием возможностей приложения «Приват24», установленного на ее личный мобильный телефон, осуществлен перевод денежных средств в сумме 5025 гривен 13 копеек и в 18 часов 14 минут 19.10.2022 в сумме 199 000 гривен, которыми в дальнейшем противоправно завладел Агмерзоев З.М.

Кроме того, Агмерзоев З.М., примерно в 09 часов 00 минут 18.10.2022, по предварительному сговору с другими неустановленными досудебным расследованием лицами из числа представителей вооруженных формирований рф, действуя умышленно, находясь по адресу: [REDACTED]

[REDACTED] Мелитопольского района Запорожской области, территория которого является временно оккупированной, а именно по месту фактического проживания гражданина Украины [REDACTED] года рождения, в нарушение ст. ст. 3, 31-34, 147 Конвенции (IV) о защите гражданского населения во время войны от 12 августа 1949 года, а также ст. ст. 51, 75 Дополнительного протокола к Женевской конвенции от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 8 июня 1977 года, ст. ст. 1, 2, 5 Международной конвенции о защите всех лиц от насильственных исчезновений от 20 декабря 2006 года незаконно захватил в заложники последнего.

Далее, Агмерзоева З.М., незаконно удерживая [REDACTED], угрожая физической расправой, с применением насилия опасного для жизни и здоровья, под физическим принуждением отвез последнего в соседний населенный пункт, а именно [REDACTED] Мелитопольского района Запорожской области, где поместил в ранее организованное место для содержания военнопленных и захваченных в заложники лиц из числа гражданского населения, которое имеет бесчеловечные и унижающие достоинство условия, где в нарушение предписаний ч. 1 ст. 3 Конвенции (IV) о защите гражданского населения во время войны от 12 августа 1949 года, удерживал его против воли в период времени с 18.10.2022 по 24.10.2022, при этом систематически применяя к нему запрещенные международными нормативными актами методы физического и психологического принуждения, а именно насилие над жизнью, честью и достоинством личности, путем нанесения телесных повреждений резиновой палкой, а также пытки и пытки, в виде подключения проводов к кончикам пальцев рук и битье электротоком, а также наносил физические страдания, с целью запугивания и получения информации о местонахождении оружия, и проживания проукраински настроенных лиц, которые своей активной гражданской позицией могут противостоять внедрению и реализации оккупационной политике государства-агрессора.

В то же время, Агмерзоев З.М., по предварительному сговору с другими неустановленными досудебным расследованием лицами из числа представителей вооруженных формирований рф, действуя умышленно, из корыстных побуждений, с целью личного обогащения, в неустановленное досудебным расследованием время, но не позднее 18 часов 14 минут 19.10.2022, незаконно завладел банковской карточкой АО КБ «ПриватБанк» [REDACTED], которая принадлежит [REDACTED], которого удерживал

Переклад виконано з української на російську відповідно до оригіналу. Правильність перекладу підтверджую

Перекладач: [REDACTED] Боева А.Л.

в заложниках, после чего, имея целью собственное обогащение, угрожая применением физического и морального насилия в отношении последнего, Агмерзоев З.М. предоставил [REDACTED], его личный мобильный телефон марки «Samsung», с SIM-картой оператора «Киевстар» с номером [REDACTED], и приказал последнему позвонить к близким родственникам и сообщить, что для его освобождения необходимо собрать и перевести денежные средства в сумме 5 тысяч долларов США на вышеуказанную банковскую карточку, которая в результате содержания [REDACTED] в заложниках находилась в распоряжении Агмерзоева З.М.

В дальнейшем, в период времени с 19.10.2022 по 24.10.2022 Агмерзоев З.М., с использованием возможностей приложения «Telegram», установленного на мобильный телефон, который на праве частной собственности принадлежал [REDACTED] и в результате содержания в заложниках последнего находился в распоряжении Агмерзоева З.М., с применением психологического и морального насилия, обещая прекратить акты насилия и освободить [REDACTED], путем неоднократного оставления голосовых сообщений продолжал требовать денежные средства с близких родственников [REDACTED] а именно: [REDACTED] года рождения, которая во исполнение преступных требований Агмерзоева З.М. организовала сбор денежных средств в сумме 177 тысяч гривен среди своих родственников и знакомых, которые в дальнейшем были перечислены на банковскую карточку АО КБ «ПриватБанк» [REDACTED] принадлежащий [REDACTED] и которыми в дальнейшем противоправно завладел Агмерзоев З.М.

Кроме того, Агмерзоев З.М., действуя умышленно, по предварительномуговору с другими неустановленными досудебным расследованием лицами из числа представителей вооруженных формирований рф, примерно в 10 часов 00 минут 18.10.2022 находясь по адресу: [REDACTED] Мелитопольского района Запорожской области, по месту фактического проживания гражданина Украины [REDACTED] года рождения, с применением насилия опасного для жизни, угрожая физической расправой захватил в заложники последнего.

В дальнейшем, Агмерзоев З.М., действуя умышленно, в нарушение предписаний ст. ст. 3, 31-34, 147 Конвенции (IV) о защите гражданского населения во время войны от 12 августа 1949 года, ст. ст. 51, 75 Дополнительного протокола к Женевской конвенции от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 8 июня 1977 года, ст. ст. ст. 1, 2, 5 Международной конвенции о защите всех лиц от насильственных исчезновений от 20 декабря 2006 года, под физическим принуждением отвез в соседний населенный пункт, а именно [REDACTED] Мелитопольского района Запорожской области, где поместил в ранее организованное место для содержания военнопленных и захваченных в заложники лиц из числа гражданского населения, которое имеет бесчеловечные и унижающие достоинство условия, где вопреки воле последнего удерживал в период времени с 18.10.2022 по 20.10.2022, при этом систематически применяя к [REDACTED] запрещенные международными нормативными актами методы физического и психологического принуждения, а именно насилие над жизнью,

Переклад виконано з української на російську відповідно до оригіналу. Правильність перекладу

підтверджую

Перекладач: _____ Боева А.Л.

честью и достоинством личности, путем нанесения телесных повреждений резиновой палкой, а также пытки и пытки, в виде подключения проводов к кончикам пальцев рук и избияния электротоком, а также наносили физические страдания, с целью запугивания и получения информации о местонахождении оружия, и проживания проукраински настроенных лиц, которые своей активной гражданской позицией могут мешать внедрению и реализации оккупационной политики государства-агрессора, а также реализации отдельных решений представителей оккупационной администрации на временно оккупированных территориях Запорожской области.

Далее, Агмерзоев З.М., по предварительному сговору с другими неустановленными досудебным расследованием лицами из числа представителей вооруженных формирований РФ, действуя умышленно, из корыстных побуждений, узнав о социальном положении [REDACTED] и знакомство последнего с [REDACTED] которого в нарушение законов и обычаев войны продолжал удерживать в заложниках, 20.10.2022 (более точное время досудебным расследованием не установлено) отпустил [REDACTED] при условии, что последний должен собрать денежные средства в сумме 15 тысяч долларов США и принести за освобождение [REDACTED], при этом угрожая физической расправой над последним за невыполнение условия. В дальнейшем, [REDACTED], выполняя требования Агмерзоева З.М., собрал денежные средства в сумме 4 200 долларов США, которые примерно в 15 часов 00 минут 24.10.2022 лично передал последнему.

Учитывая вышеизложенное, гражданин российской федерации Агмерзоев Зелимхан Маулович при изложенных выше обстоятельствах обоснованно подозревается в совершении уголовного преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 УК Украины – жестокое обращение с военнопленными и гражданским населением, другие нарушения законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, совершенное по предварительному сговору группой лиц.

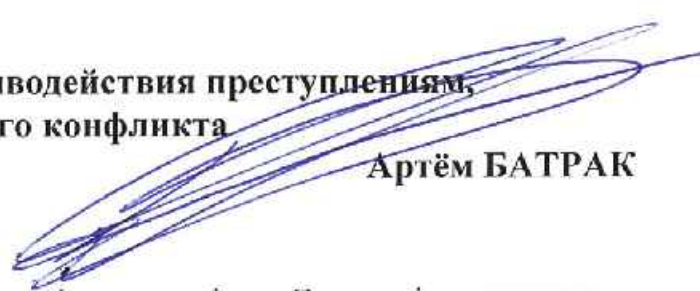
Старший следователь 2-го отделения
следственного отдела Управления СБ Украины
в Запорожской области
старший лейтенант юстиции

Мария ЩЕРБИНА

«С О Г Л А С О В А Н О»

Прокурор, осуществляющий
процессуальное руководство
в уголовном производстве -
заместитель начальника отдела противодействия преступлениям,
совершенным в условиях вооруженного конфликта
Запорожской областной прокуратуры

Артём БАТРАК

«17» июля 2023 года

Переклад виконано з української на російську відповідно до оригіналу. Правильність перекладу підтверджую

Перекладач: Боєва А.Л.

ПРАВА ПОДОЗРЕВАЕМОГО

Уголовный процессуальный кодекс Украины

Статья 42. Подозреваемый

Подозреваемый имеет право:

- 1) знать, в совершении какого-либо уголовного правонарушения его подозревают, обвиняют;
- 2) четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных настоящим Кодексом, а также получить их разъяснения;
- 3) по первому требованию иметь защитника и встреча с ним независимо от времени в рабочие, выходные, праздничные, нерабочие дни до первого допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса - встрече без ограничения времени и количества в рабочие, выходные, праздничные, нерабочие дни; на участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действиях; отказ от защитника в любой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных настоящим Кодексом и/или законом, регулирующим предоставление бесплатной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств для оплаты такой помощи;
- 4) не говорить ничего по поводу подозрения против него, обвинения или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;
- 5) давать объяснения, показания по поводу подозрения, обвинения или в любой момент отказаться их давать;
- 6) требовать проверки обоснованности задержания;
- 7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания в соответствии со статьей 213 настоящего Кодекса;
- 8) собирать и представлять следователю, прокурору, следственному судье доказательства;
- 9) принимать участие в проведении процессуальных действий;
- 10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;
- 11) применять с соблюдением требований настоящего Кодекса технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих тайну, охраняемую законом, касающиеся интимной жизни человека, о чем выносятся (выносятся) мотивированное постановление (определение);
- 12) заявлять ходатайства о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности в отношении себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.п.;
- 13) заявлять отводы;
- 14) знакомиться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 настоящего Кодекса, и требовать открытия материалов согласно статье 290 настоящего Кодекса;
- 15) получать копии процессуальных документов и письменные сообщения;
- 16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следователя судьи в порядке, предусмотренном настоящим Кодексом;
- 17) требовать возмещения ущерба, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение, обвинение не подтвердились;

Переклад виконано з української на російську відповідно до оригіналу. Правильність перекладу

підтверджую

Перекладач: Боєва А.Л.

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов родным или другим языком, которым он владеет, и в случае необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Подозреваемый имеет также другие процессуальные права, предусмотренные настоящим Кодексом.

Подозреваемый, который является иностранцем и находится под стражей, имеет право на встречу с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которую ему обязана обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый обязан:

1) явиться по вызову к следователю, прокурору, следственному судье, суд, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенный срок - заранее сообщить об этом указанным лицам;

2) выполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;

3) подчиняться законным требованиям и распоряжению следователя, прокурора, следователя судьи, суда;

4) предоставлять достоверную информацию представителю персонала органа пробации, необходимую для подготовки досудебной докладе.

Подозреваемому вручается памятка о его процессуальных правах и обязанности одновременно с их сообщением лицом, которое осуществляет такое сообщение.

Подозреваемому разъяснены положения главы 35 УПК Украины о заключении соглашений о примирении и признании виновности.

О подозрении мне поставлено в известность, постановление о подозрении вручено, права подозреваемого объявлены и разъяснены.

Подозреваемый _____ (_____)

« ____ » час. « ____ » мин. « ____ » _____ 2023 года.

Защитник: _____ (_____)

Сообщение о подозрении вручил:

Старший следователь 2-го отделения
следственного отдела Управления СБ Украины
в Запорожской области
старший лейтенант юстиции

Мария ЩЕРБИНА